

Протокол

№

гр. София, 09.04.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав, в
публично заседание на 09.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **11057** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 14:09 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ А. К. К. лично и със съгласието на Х. Д. К. - родител и законен представител, редовно уведомен, не се явява, представлява се от адв. С. Ч., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ ДИРЕКТОРА НА 32 СУИЧЕ "С. К. О.", редовно уведомен, не се явява, представлява се от адв. К., с пълномощно по делото.

СГП – редовно призовани, не изпращат представител.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА писмо от 07.03.2025 г. от АСП, с което са изпратени писмо от Директорът на ответника – заверено копие и доклад от ОЗД ДСП, район „В.“ – заверено копие.

ДОКЛАДВА представени с молба от 07.03.2025 г. от процесуалния представител на ответника документи – заповед за заместване, заповед № РД 04-309/24.09.2024 г., уведомление и доклад от ДСП, район „В.“.

АДВ. Ч.: Запознати сме с докладваните доказателства. Да се приемат.

АДВ. К.: Да се приемат.

СЪДЪТ по доказателствата

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като доказателства по делото докладваните писмени материали.

АДВ. Ч.: Водим двамата ни допуснати свидетели, а именно майката и треньорът на А. К..

В залата се въведе свидетелят Р. З. Н..

СЪДЪТ пристъпва към снемане на самоличността на свидетеля по представена лична карта:

Р. З. Н. – [дата на раждане] в [населено място], български гражданин, неосъждана, без дела и родство със страните, ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес].

Свидетелят – предупреден за наказателната отговорност, която носи по чл. 290, ал. 1 от НК. Обеща да говори истината.

На въпроси на адв. К., свидетелят Н. отговори: Работя в 32 училище. Преподавател съм по английски в 8 клас. Познавам ученика А. К.. Познавам го от миналата учебна година, когато беше 8 клас, сега е 9^{ти} клас. По физиономии се познава, тъй като съм влизала в техните часове и извън училище също съм го виждала.

Имаше инцидент между мен и ученика през миналата година (2024 г.) Голяма група от нашето училище се организира по инициатива на СО тръгнахме на поход за Ч. връх. От 8 клас бяха всички ученици, а от 9^{ти} клас колегата Ш. взе неговият клас. Тръгнахме организирано с автобуси. Слязохме на А., тръгнахме на горе. При едно от спиранията плътно застана един до друг, защото сме голяма група аз се оказах до А. и внезапно видях от главата му голям облак дим. Аз се сепнах, защото виждам, че не е толкова студено да издишваме дим, а от неговата уста и над главата му бял дим и се сепнах, погледнах го и видях в дясната му ръка нещо розово, приличащо на кутия. Казах му да ми го даде, но той отказа. Влязохме в спор. Започна с тих, но настойчив глас да отказва. Каза, че няма да ми го даде. Казах му че държанието му не е редно. Той отговори, че няма нищо и го сложи в джоба си. Казах, че щом не иска да го даде на мен ще извикам планинския водач и ще го предаде на водача в противен случай няма да продължим. Около нас беше плътно с ученици и всички виждаха какво се случва и явно знаеха за какво става въпрос. Дойде водача, младо момче. Обясних му, че А. има нещо в джоба си от което излезе бял дим от устата му. Момчето каза, че няма да продължим ако не го предаде и той го предаде на водача. Аз го изпратих да отиде до класния си, да не е смесен с 8 клас. После Ш. си разговаря с него и в края на този ден преди да се качим обратно на автобусите за С., А. дойде и настойчиво искаше да му върнем това розово нещо. Аз го бях сложила в раничката си за да го предам в училище. Това розово нещо имаше отгоре тръбичка. А. не ми обясни какво е това каза само, че то е негово. Казах, че щом е негово ще си го вземе от дирекцията. Имаме такава практика в училището когато някой ученик прави очевидно нещо нередно му го даваме в дирекцията където се разговаря с ученика и му се връща, ако е примерно някаква игра или нещо друго. Това не беше игра. Беше нещо с течност вътре. Аз видях, че излезе бял дим от устата му в мигът, в който той си свали ръката, в която държеше това розово нещо от устата. Ние не знаехме какво е това. Приличаше на тези неща, които се наричат вейпове. Аз не съм го изследвала, не съм специалист по това нещо. Очевидно е нещо за пушене. А. по принцип никога не се държи грубо, той има един мек, твърд,

нисък глас. Поведението му излъчваше една арогантност. Казваше, че няма да ми го даде и че това е нищо, че нищо не се е случило, че е негово и няма да ми го даде. Учениците около него започнаха с една подигравка да питат, а сега наказание ли ще има. Беше грозна ситуация. След инцидента аз сезирах директора. Това се случи в петък. Аз в понеделник занесох това нещо в дирекцията и написах докладна. Това е мое задължение. Аз съм учител в това училище. Ние имаме правилник и аз се съобразявам с правилника. Аз не мога да оставя това нещо така. Оставих си докладната като към него приложих тази розова кутийка с тръбичката и от там нататък се задейства процедурата. Мисля, че родителите са идвали. А. е много интелигентно момче. Когато съм влизала в часовете при тях, това е било един или два пъти. Интелигентно момче е но има невероятната способност провокативно, все едно нищо не е казало да подхвърля нещо, някаква шега. След което се извинява и казва, че не е той, че не е разбрал, че това не трябва да се казва. Още в 8 клас съм го виждалата пред училище, че пуши цигари, но тъй като е извън периметрите на училището нямаме право да правим забележка.

АДВ. К.: Нямам други въпроси.

На въпроси на адв. Ч., свидетелят Н. отговори: По време на екскурзията класният беше зад нас, вървеше с едно по-пълничко момиче, което не можеше да върви с темпото на цялата група. Класният вървеше зад нас, а ние с основната група вървахме около 50-100 метра пред него. След като се случи, аз казах целият 9^{ти} клас веднага да се изтегли. На мен ми беше неудобно пред осмокласниците, които току що са дошли в нашето училище да гледат, че се пуши нещо, което и аз не знам какво е, но не беше обикновена цигара. Не димеше като обикновена цигара. Имаше и други училища на похода. Имаше ученици от цяла С.. Девет автобуса големи по 60 човека тръгнахме от храм-паметник „А. Н.“. Това беше по инициатива на СО. Аз не съм правила след това срещи с А.. Има си ред. Дадох на педагогическия съвет тази докладна, тъй като нашият правилник изисква за подобно нещо прилагане на съответната точка „предупреждение за преместване в друго училище“. Това се разисква на съвета. Не знам каква точност имаше в това устройство. Това е нещо, което нямаше къде да го оставя, а не можех да го върна на А..

АДВ. Ч.: Нямам повече въпроси.

На въпроси на съда, свидетелят Н. отговори: Това се случи есента, през октомври месец. Това се случи на 09 октомври. Спомням си точно, защото аз на следващия ден имам рожден ден. Това се случи на междинна спирка на групата. Това е пешеходен маршрут. Ние вървим, вървим, почиваме. А. предаде устройството на водача, който беше от общината. При такива походи в планината класните са си класни, но те не са водачи на групата. Аз бях свидетел на това предаване на устройството. От страна на водача не е имало агресивна комуникация. Водача каза да му предаде това нещо и тогава ще продължим. Каза, че е недопустимо това да се случва и А. му го даде. Класният на А. не видя това нещо, защото той вървеше на 100 метра след нас. Аз казах на А. да отиде веднага при класния и лично да му разкаже какво е станало. Казах повече 9^{ти} клас да не вървите с нас. Водача ми предаде устройство на мен. Преди да се качим на автобусите слязохме долу на А. и аз взех от водача това нещо за да го предам в училище. Водачът ми го предаде на мен. Не съм контактувала с А. от момента когато той предаден устройството на водача, докато се качим на автобусите. Аз написах докладна до директора на училището. Аз присъствах на педагогическия съвет където се обсъждаше това нещо. Аз изложих случая, каквото е реда. Задължението ми е след като съм дала докладна да обясня пред съвета какво се е случило. Аз не съм търсила контакт с родителите на А..

СЪДЪТ, с оглед липсата на въпроси приключва разпита на свидетеля и освободи същия от залата.

В залата се въведе свидетелят С. Р. Ш..

СЪДЪТ пристъпва към снемане на самоличността на свидетеля по представена лична карта:

С. Р. Ш. – [дата на раждане] в [населено място], българин, български гражданин, неосъждан, без дела и родство със страните, ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица].

Свидетелят – предупреден за наказателната отговорност, която носи по чл. 290, ал. 1 от НК. Обеща да говори истината.

На въпроси на адв. К., свидетелят Ш. отговори: Работя в 32 училище. Учител съм по история в гимназиален етап. Познава ученика А. К., класен ръководител съм на А.. Участвал съм в мероприятиято поход до Ч. връх, което беше организирано от СО. Спомням си, че по време на този поход имаше инцидент свързан с ученика К.. Похода беше в петък, бяхме освободени от училище за да отидем на поход до Ч. върху. Почти целият клас се беше включил. Бяха над 20 човека, но с различна степен на умения за изкачване и съответно групата малко се разкъса. Участваха стотици хора в похода. Не беше само нашето училище на този поход. Имаше и много други училища. Аз останах с тези, които най-изоставах. Няколко момичета бяха по назад, докато повечето от момчетата бяха напред. Разкъса се групата. Изгубих от поглед А. и няколко други момчета. На едно момиче му стана лошо и затова изостанахме още повече. Дадохме му храна и вода за да се свести. След като се посвести, може би бяха минали около 20 минути и няколко момчета слязоха. Между тях беше и А., който ми каза, че са му взели цигарата. Не си спомням точно какво каза, но идеята беше, че са му взели и са му казали да дойде при мен и да бъдем заедно. Попитах какво се е случило и разбрах, че когато са задминавали друг клас госпожа Н. е установила, че тази група пуши и съответно веднага му е отнела устройството. Казах му, че тогава ще бъде наказан и трябва да се обади на родителите си. Той пред мен се обади. След това продължихме похода. Другото, което разбрах беше, че не госпожа Н. е взела устройството, а е било дадено на един от водачите подсигурен от общината. Продължихме изкачването без никакви инциденти. Когато бяхме на А., А. попита дали може да си вземе устройството. Казах да попита. Той след малко се върна и каза, че то не е във водача, че го е взела госпожа Н., която е казала, че ще заведе официално докладна за случката. Той отново ме попита дали ще бъде наказан и аз му казах, че няма как да не бъде наказан за тази ситуация, защото е абсолютно забранено използването на цигари. С това приключи изкачването и слизането. Аз не съм бил пряк свидетел на използване на устройството и то нито за момент не е било у мен. Първо разбрах от него, а след това от госпожа Н.. И двамата разказаха едно и също. Тава стана в петък, понеделник аз не бях на работа. Тогава госпожа Н. е предала докладната и А. е бил извикан в дирекцията където да напише своята версия за ситуацията. След това или в сряда или в четвъртък беше извикан и родител и аз присъствах на тази среща. На тази среща също има протокол. Там имаше представители на дирекцията, не бях само аз. Бях аз, заместник директора, не си спомням дали директора беше, но имаше представител на ръководството. Беше А. и неговата майка. На тази среща тя каза, че не е знаела, че той употребява и също така беше съгласна да бъде наказан, но казваше, че смята, че наказанието трябва да бъде по-лекото от обсъжданите. Ние обсъждахме дали да бъде „забележка“ или „предупреждение за преместване в друго училище“. На същата среща за първи път видях устройството, което ме изненада, то беше по-голямо, различно. Аз не съм много запознат с тези неща. Доколкото разбрах, нито тя, нито някой от нас знае какво е съдържанието на това устройство. Тогава аз разбрах за първи път, че това не е някакъв вид

цигара, а е някаква течност. Не знам дали в тази течност има никотин и каква е връзката с цигарите. На мен се падна задачата да направя предложение за наказанието. Наказанието извън по-горно от „забележка“ се решава на педагогическия съвет. Аз изготвих предложение към педагогическия съвет А. да бъде наказан с „предупреждение за преместване“, което беше гласувано, но не мога да си спомня дали беше същата седмица или следващата седмица на педагогически съвет, на който беше гласувано да бъде наказан от колегите със санкция „предупреждение за преместване“. На този педагогически съвет беше поканена и госпожа К., която заяви, че съзнава, че е нарушен правилника, но тя каза, че понеже не е бил хващан друг път с подобно нарушение апелира да бъде наказан със „забележка“, което е по-ниското наказание. Мисля, че решението беше единодушно, но има протокол. Аз не общувам извън часовете много с ученици, но определено голямо количество ученици знаеха за това. Дори ученици от други класове знаеха какво е станало, в часа на класа споделиха какви са точно тези устройства, че не са цигари, а са нещо малко по-различно. Взехме решение един от часовете на класа да бъде посветен на този проблем и А. и друг ученик ги помолихме да направят презентации с мултимедия и със слайдове. Темата беше тютюнопушене, защото аз не бях много наясно и казах задължително да има няколко слайдове за електронните цигари. А. изпълни заданието. Презентацията беше много добра, включително за електронните цигари, вредата от тях. Той тържествено каза пред съучениците си, че няма да употребява повече такива продукти. След това от мен дойде идеята на следващия педагогически съвет, тъй като се указа, че и други ученици са наказвани за сходно нещо, аз предложих след като има повече от един случай да се направи за цялото училище да не остава само в класа и беше взето решение да поканим представители на 04 РПУ, които да изнесат информация не само за вредата, но и за законовите последствия. В смисъл закона как регламентира тези неща, какви са последствията от правна гледна точка. Дойдоха двама представители от 04 РПУ в рамките на един час в актовата зала, там където се правят представленията представиха много добре законовите разпоредби, наказанията. На това нещо присъстваше и А. и другите хора от класа и други ученици от други класове от гимназията. Аз имам с класа на А. пет часа седмично. В А. няма агресия, той винаги се държи уважително, но изключително много пречи на провеждането на часовете, тъй като говори по време на час и не изпълнява инструкциите на преподавателя. Направи ми впечатление, че няколко дни след това, той беше по-свит. Той е доста експресивен като индивид, малко по-свит, но това траеше максимум две седмици, след което продължи с говоренето на висок глас в рамките на часа, неизпълняването на инструкциите. Много добре си спомням в началото на втория срок или в края на първия когато му направих забележка, че тръгва да яде в час той абсолютно продължи да яде по време на час, за което написах забележка за лошо поведение по време на час, защото правилника не позволява учениците да консумират храни по време на час. В него няма никаква агресия, винаги говори на Вие, няма простишко отношение към никого, но по никакъв начин не се съобразява с правилата в рамките на часа. В междучасие няма спречквания със съученици или колеги, но в рамките на часа не можем да му въздействаме да спазва една дисциплина, която да позволява гладкото провеждане на часа и най-вече да не се пречи на останалите ученици, особено когато има някакви специални задачи когато трябва да работят самостоятелно.

АДВ. К.: Нямам други въпроси към свидетелят.

На въпрос на адв. Ч., свидетелят Ш. отговори: На писането на обясненията от А. не съм присъствал и не знам, кой е присъствал, но трябва да има протокол и там може да се види. Аз в този понеделник не бях на работа. Не мога да кажа точната бройка на учениците и на учителите в училище, но педагогическия персонал е

около 200 души, а учениците са над 1500. Госпожа Н. не преподава на моя клас. Аз съм преподавал на почти всички, но има ученици, които се забелязват и други, които не се забелязват, съответно има някои ученици, които знам, в кой клас са, познавам ги по лице, но не и по име. Спортистите, които се забелязват защото са по експресивни има такива ученици, но голямата част естествено, които не са толкова експресивни не ги познавам. Госпожа Н. нямаше табелка, но дали е познал, че това е госпожа Н., може да не знае името ѝ, но се съмнявам, че не е познал, че е учител, просто защото единствените възрастни хора бяха преподаватели. Водачите бяха на доста по-млада възраст. Може да е помислил, че госпожа Н. е от друго училище. От другите училища със сигурност е имало учители. Може би не успяхме да проведем превенция. Като подкрепя организирахме час на класа, в който А. имаше задача да представи презентация на тази тема, а на училищно ниво Ви казах за представителите на 04 РПУ, а дали е имал среща с психолог нямам идея. Аз лично не съм говори с него на четири очи. Аз лично избягвам да комуникирам на четири очи с ученици. Със сигурност в началото когато идват в осми клас, учениците са запознати с правилника, но веднага в началото на 9^{ти} клас в първия час на класа е запознаване с правилника, за което те се подписват на лист, че са запознати с правилника. В първата родителска среща се четат извадки от правилника на родителите, защото няма как да им се изчете целият правилник. Четат се от правилника извлеченията, които засягат учениците и родителите и съответно родителите също се разписват, че са запознати с правилника. Специално имаме допълнителен инструктаж за безопасност, за който също се разписват учениците и задължително също трябва да им бъде прочетен в рамките на часа на класа. Отделно след това винаги им се напомня, че при никакви въпроси и проблеми тъй като не могат да запомнят всичко наведнъж, но специално за употребата на всякакви вещества се набляга изключително много, за тютюнопушене, за всякакви вещества и също така и за енергийните напитки много се набляга. Това са нещата, на които най-много наблягаме наред с отсъствията и дисциплината в рамките на часа. Аз съм сигурен, после предаваме тези протоколи от провеждане на инструктажа и няма как да не са в архива на училището. Единственото, което е ако А. е отсъствал точно в този час на класа, но се съмнявам, защото в първите седмици не отсъстваха много ученици. Аз не съм присъствал на предаването на устройството от г-жа Н. на директора. След няколко дена го видях, седеше на масата и говорехме с госпожа А., която е заместник директор по учебната част, която е химик. Мисля, че е доктор по химия и тя ни разясни какво може да е, но без анализ не може да се разбере. Това, което го видях специално те ми потвърдиха, че няма абсолютно никакви индикации върху устройството, няма нито един надпис, така че няма как да знаем какво има вътре, но аз си спомням, че самият А. също каза, че не знае какво има в това устройство. Това е което разбрах и все пак вярвам на колегите, които има подходящо образуване, че без анализ не може да се

разбере, защото няма абсолютно никакви индикации. След обмисляне на ситуацията и след консултации с колеги реших да предложа това наказание, тъй като то се гласува и ако има опозиция срещу това естествено наказанието може да се преразгледа. Това не е еднолично. Наказанието „забележка“, което е по-ниската степен е еднолично от класния ръководител, а това е колективно решение на съвета и по съвет на колегите с по-голям стаж ми казаха, че това е сериозен проблем, за през цялото време до тази среща мислех, че става въпрос за някакъв вид цигара. Госпожа А. както Ви казах ми обясни, че вътре може да има всичко. Може да бъде от нещо абсолютно безвредно до тежки наркотици, което засили степента на това което аз възприемах като нарушение, защото в началото аз го възприемах като цигара, а то се оказа, че е нещо, което никой не знае какво е. Консултациите с колеги и това, че се оказа, че не е цигара, а нещо което никой не знае какво е натежаха при вземане на решението ми.

АДВ. Ч.: Нямам други въпроси към свидетеля.

На въпросна съда, свидетелят Ш. отговори: По телефона не съм комуникирал с родителите на А. именно защото нарушенията му не са свързани с агресия, но виждам, че родителите на А., че те следят неговото представяне в електронния дневник, ние използваме електронен дневник и там няколко пъти съм отбелязвал съответните нарушения главно за пречене за провеждането на часа. Виждам, че и други колеги са отбелязвали, включително преди този инцидент. Проблемата е че той много говори. Не пишем забележка веднага. Опитваме да въздейства. При А. за съжаление устните забележки не дават резултат. Неофициалните забележки не дават резултат и тези забележки, които ги правим те отиват в приложението. Веднага когато се заведе забележка или похвала родителят е известен на телефона. Сигурен съм, че родителите му не са в неведение за предишните проблеми и за проблемите след това. А. каза, че се е снабдил с това устройство от човек, който не познава. Не е купено от магазин, а от човек. Случката се е случила пред други ученици и това е причината за широкия отзвук. А. дойде с няколко ученика при мен, които искаха да ми разкажат какво е станало. Ние не казахме, че А. е направил нещо, но каква е причината да извикаме там няколко класа, в които няма такива постъпки и съответно учениците си говорят по между си. Госпожа Н. каза ми, че А. се е държал нагло и се е опитал да го скрие за това е било като компромисен вариант да не го вземе тя, а да го вземе водача на групата, който няма нищо общо с училището. Тя смята, че е недопустимо такова държание. Доколкото знам, през цялото време, нито един друг ученик не е злоупотребил и много се забелязва и госпожа Н., а пък и аз съм съгласен с нея каза, че не може просто един ученик да бъде оставен да излиза пушек от него в рамките на цяла редица. С нито един ученик от цялата група, поне още 3- 4 класа имаше, не е имало такъв инцидент. В правилника пише и други сходни, електронни цигари и други сходни. Не е точка, а

и сходни.

СЪДЪТ, с оглед липсата на въпроси приключва разпита на свидетеля и освободи същия от залата.

В залата се въведе свидетеля **В. С. Т.**.

СЪДЪТ пристъпва към снемане на самоличността на свидетеля по представена лична карта:

В. С. Т. – [дата на раждане] в [населено място], български гражданин, неосъждан, без дела и родство със страните, ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [жк]бл.363.

Свидетелят – предупреден за наказателната отговорност, която носи по чл. 290, ал. 1 от НК. Обеща да говори истината.

На въпроси на адв. Ч., свидетелят Т. отговори: А. К. го познавам близо 10 г., беше около пет годишен, когато родителите му го доведоха във физкултурния салон на 135 СУ „Ян А. К.“, където преподавам. Десет години преподавам карате стил „шито-рю“. А. е един от сериозните ми ученици и последователи. А. посещава редовно тренировките. Отсъства в случай на заболяване или родителите му отсъстват от града, тогава се обаждат и предупреждават, че няма да дойде. В случаите когато е в С. редовно посещава. А. е усърден, последователен, целенасочен, посещава тренировките, семинари, лагерите по време на ваканциите. Аз нямам оплаквания от него. Неуважително и арогантно поведение не съм виждал от него. Не поддържам и не толерирам, а и самият аз като преподавател и треньор, не говоря точно за тези неща, че трябва помежду си, първо към себе си, към родители, училите трябва да проявят уважение и респект. Семинарите, които той посещава най-редовно с наш учител продължават 2-3 дни, след това на лагери. Да, имам поглед върху него, съвсем нормално момче, без каквито и да е проблеми. Дори аз самият му гласувам доверие, тъй като не мога да се справя понякога с всички, които са в залата, давам му възможност по време на самите тренировки да ми помага, когато някои от другите помощници липсват да води на жълти, зелени, оранжеви пояси, да им преподава някой от елементите на тренировките, които трябва да бъдат проведени. Когато сме били на лагери или на семинар, не съм виждал А. да пуши. Аз самият съм непушач, усещам ги доста отдалеч. Не съм го виждал да пуши, да употребява от съвременните електронни устройства или енергийни напитки.

АДВ. Ч.: Нямам повече въпроси.

На въпроси на адв. К., свидетелят Т. отговори: Извън залата, когато ходим на лагери

съм 24/7 с тях. Нямам как в залата да им кажа „идете, приберете се!“. Аз съм денонощно с тях. Когато съм с тях, аз нося отговорност пред родителите им. Н. боже нещо да се случи, и да не съм взел мерки. Ако нещо се случи, аз нося отговорност пред родителите, съответни и наказателна отговорност, ако има наказателно действие или бездействие от моя страна. Нямам информация за поведението на А. в училище, защото нямам достъп до учебния процес, но съдейки по това, как се държи при мен, не вярвам да има по-голяма разлика. Отдавна го познавам, какъвто е при мен, такъв би трябвало да е вкъщи и в училище.

АДВ. К.: Нямам повече въпроси.

На въпроси на съда, свидетелят Т. отговори: Изисквам от тях уважение, дисциплина и изпълнение на това, което им казвам, това е начинът при нас, за да се постигнат резултатите, които се целят. Първото нещо е дисциплина, второто нещо е уважение, третото нещо е безпрекословно изпълнение на това, което се казва, иначе няма развитие. Аз съм спортист от детските си години. При мен такива волности не се случват. Процесът, който го извършваме, е този е и възпитателен, да не допускат такива волности в живота си, защото навън са заобиколени от такива волности. Не бих казал, че А. е склонен към такива волности, да не спазва правилата. При мен никога не си и позволявал тава нещо. Давам им почивка да говорят помежду си, 2-3 минути, тихо, спокойно. Толерирам спокойствие, а не агресия, първо да мислят, после да действат. Това е при мен, аз им давам пример, давам им съвети. Навън нямам как, нямам много близък, топъл контакт с тях. Извън залата имал съм, например ако нещо да ми помогнат за почистване, нещо от този род. През всичките тези години, никога не съм комуникирал с родителите му, че нарушава правилата. Аз комуникирам с родителите, ако има проблеми – това е разликата между спортното карате и традиционното карате. Аз комуникирам с родителите, наблюдавам ги децата, ако има някакви проблеми, не казвам, че не съм имал проблемни деца, имал съм и такива. Преподавам от 1994 г., виждал съм деца, които реално са си проблемни. Говоря с родители, казвам им, че не мога да взема повече, идва тренира, отношенията ни са такива. има време когато има казвам идва тренира си и толкоз. Вече за тяхното поведение навън, давам само съвети. Никога не съм имал проблеми с А.. В залата са си и приятели, никой не се е оплаквал от него, да е нагрубил ли обидил някой, няма такова нещо. Помагал ми е и ми помага и към настоящия момент. Даже имам някои снимки, които съм направил, когато е преподавал и се е занимавал с по-малките от него 5-6 години, дал съм му доверие, което той никога не ме е подлъгал или да ме е излъгал или да е направил нещо, което да не е коректно.

СЪДЪТ, с оглед липсата на въпроси приключва разпита на свидетеля и освободи същия от залата.

В залата се въведе свидетеля Х. Д. К. – майка на жалбоподателя.

СЪДЪТ пристъпва към снемане на самоличността на свидетеля по представена лична карта:

Х. Д. К. - [дата на раждане] българска гражданка, неосъждана, майка на А. К., ЕГН [ЕГН].

СВИДЕТЕЛКАТА: Желая да бъда свидетел в производството.

Свидетелят – предупреден за наказателната отговорност, която носи по чл. 290, ал. 1 от НК. Обеща да говори истината.

На въпроси на адв. Ч., свидетелят К. отговори: По време на поход до В. е употребил вейп. Това е нарушението, което беше изтъкнато и за което се инициира спор по налагане на наказание. Неговият класен каза, че е имало инцидент с А. по време на похода, и че той е бил хванат от друг учител да пуши вейп, заради което ме покани на среща в училището, за да обсъдим това нарушение и наказанието, което евентуално ще бъде наложено на А.. Да, отидох на срещата. Срещата се проведе в училището, на директорския етаж, класният ме взе от входа и се качихме. Вътре в кабинета бяха две от заместник-директорките на училището и педагогическият съветник. Там разказаха за инцидента. Заместник-директорките изказаха съмнения, че в устройството може да има всякакви вещества, казаха че А., освен че го е употребил, отказал да го предаден на госпожата, учителката от същото училище, която го е поискала. На тази среща ми дадоха някакво устройство. Беше пластмасово устройство, правоъгълно, не тънко като писалка, с мундщук. Беше розово на цвят от едната страна, от другата – черно. В мен остана устройството.

След като разбрахме какво се е случило, проведохме много задълбочен разговор и двамата родители с А., относно вредата за неговия организъм, без значение къде е употребено. Попитахме го дали това е изолиран случай, дали не е някаква системна употреба. Той категорично заяви, че от любопитство е решил да пробва. Инцидентно е употребил този вейп, с някакви плодове вътре. Проведохме разговор с него няколкократно за вредите въобще върху организма му от всякакви видове устройства и от опасността да създаде някакви навици на пушач. Не само като наше мнение, най-вече аз го запознах със становищата на пулмолози по тази тема, защото те се позовават на изследвания на американски университети, които са изключително добре финансирани, могат да навлязат зад надписа, който стои на съответното устройство и да преценят какви са опасностите от отделяне на ацетати. Това му е разяснено и разбра опасността за неговото здраве. Обеща повече да не се случва такова нещо. А. проведе среща с психотерапевт. Впоследствие възникна необходимостта от консултация. В училището не мисля, че е обсъждан този въпрос. На срещата, която проведохме, първата среща със заместник-директорките, за

няколко минути в стаята беше извикан и А., ако това може да се счете за среща с педагогическия съвет, се е срещнал физически с нея, но консултация не е провеждана. Аз бях извикана на педагогическия съвет. Случката като фактология, не беше обсъдена пред мен. В уречения час аз бях пред залата, почуках, влязох, без да очаквам да ме поканят. Г-н Ш. ме помоли да изчакам отвън и аз се върнах да изчакам да ме извикат. Каза, че е въвел колегите в казуса за инцидента на 11.10 и смята да предложи наказание „преместване“ за А.. Аз попитах: „преместване в друга паралелка ли?“, той каза: „не, преместване в друго училище“, но ако имаме някакви забележки по така предложеното от него наказание, кажете ги и аз се извиних на всички учители за поведението, което е имал А. на това мероприятие и казах, че той също се извинява, тъй като той не присъстваше на педагогическия съвет, предадох неговите думи и извинения, като споделих с всички учители, които присъстваха, че в семейството са взети мерки това да е инцидентен случай, защото за всеки родител здравето на неговото дете е най-важно. Педагогическият съвет беше много дълъг, протече с доста дебати, които бяха неотнорми от вида, миналата година защо А. отсъстваше по медицински причини, много ли боледуваше. Когато е бил болен, не е ходил на училище и сме представяли бележка. Нямаме неизвинени отсъствия, които да са някакви своеволни. След наказанието има промяна, той самият усеща тази промяна в поведението на учителите спрямо А., като по-фиксиран мога да кажа, че са върху неговото поведение, например получава забележка за това, че влизайки с няколко ученици в час от междучасие е отхапал пица, носи я в ръка, господинът му казва: „А., нямаш право да се храниш в час!“, той не е изплюл съдържанието от устата си, преустановил е, прибрал е пицата и получава забележка, че бил предупреден да не яде пица, но е ял, дъвкал. Такива неща, съвсем открити. Има забележки за говорене в час. Преди този случай, забележки той е получавал, тук по-скоро акцентирах върху тенденциозността, а не върху формалното нанасяне на забележка за несъществени неща. По повод този инцидент научих, че има г-жа Н., но тя не е сред преподавателите му. За първи път с нея се видяхме на педагогическия съвет. Не ми е известно да е преподавала на А..

АДВ. Ч.: Нямам повече въпроси.

На въпроси на адв. К., свидетелят К. отговори: А. каза, че устройството е купено на старо, от познат, не назова името му и не пожела да го назове. От познат, от това училище, ученик. Училището е огромно около 2000 души и на няколко пъти като отивам по някаква причина до училището, отпред има десетки ученици и учители, които пушат. Очевидно той е видял средата и решил да пробва. Купил го е.

В деня на похода, не си спомням А., не мога да си спомня да сме се чували по телефона. Вероятно сме се чували по телефона, защото се чуваме през деня. Класният ръководител ми се обади преди срещата. Педагогическият съвет беше на 23.10, може би предната седмица сме се чули. След това ми писа в Школо, за да

уточним часа за провеждане на първата среща със заместник-директорката.

АДВ.К.: Нямам повече въпроси.

На въпроси на съда, свидетелят К. отговори: Преди този случай, никой не ме е търсил от училището за поведението на А.. Аз дори в педагогически съвет помолих, ако някой от учителите има забележки към А., да се обърне към мен. Присъствали сме на родителски срещи или аз или баща му. В настоящата учебна година имаме проведена родителска среща, преди този инцидент, само една и тя беше през м.септември. Запознахме се с г-н Ш., тъй като им е нов класен ръководител. Той не е изказал мнение за нито един ученик индивидуално. На тази родителска среща си спомням, че влязоха отново двете заместник-директорки, с които проведехме последващата среща, с думите че това е изключително лош клас и няма да има прошка за каквито и да било поведения и ще бъдат налагани наказания. Прозвуча малко като някаква заплаха, която впоследствие ми се стори, че е била тенденциозна, т.е. към целия клас има някакъв фокус. Аз няма как да добия впечатление дали е имало различен подход на учителите в нашия случай към другите ученици. В това училище, дори обратната връзка от учителите към конкретния родител на детето е доста трудна, едва ли мога да добия впечатление за околните ученици, няма откъде. Познавайки детето си, не съм очаквала такава негова постъпка. Той знае колко е важно здравето. Неговото поведение с нищо не е предполагало това, което се е случило. Класният ми каза какво ще бъде предложението за наказанието му. Не ми е казвал мотивите си. Сподели за инцидента и че наказанието трябва да бъде по т.3, тъй като забележка не може да се наложи за такова наказание, а по т.2 е преместване в друга паралелка, но тъй като нямат аналог на тази паралелка със същите езици да имат дублираща, те не могат да приложат по т.2 наказанието и за това автоматично минават по т.3.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме повече въпроси към свидетелката.

СЪДЪТ, с оглед липсата на въпроси приключва разпита на свидетеля и освободи същия от залата.

СЪДЪТ запитва страните имат ли други доказателствени искания.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа страна, поради което

**ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО**

АДВ. Ч.: Моля да отмените обжалваната заповед за наложеното наказание, не е

налице хипотезата на чл. 99, т.3 от Правилника на училището. Не се доказва проявено неуважение и не се доказва, че не е предадено устройството, което е посочено във фактическата обстановка в заповедта. Считам, че заповедта е немотивирана. Това, че са изрецитирани разпоредби от закона, не я прави мотивирана. Считам, че не е преценена и тежестта на наложеното наказание, с оглед нарушението. Претендираме разноси, за което представям списък.

АДВ. К.: От името на доверителя ми, моля да оставите без уважение жалбата като неоснователна. Не са налице сочените в нея нарушения. Заповедта е мотивирана. От събраните по делото доказателства се установи извършването на нарушението. Самото наказание е съответно на нарушението и считам, че заповедта е законосъобразна. Подробни съображения ще моля да ми бъде дадена да изложи в писмени бележки. Претендираме направените по делото разноси. Представям списък по чл. 80 от ГПК, с копие за жалбоподателя.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните за писмени бележки в 15-дневен срок от днес.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15:35 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: